

معرفی خرچنگ‌های اکوسیستم حرا شمال غرب خلیج چابهار (دریای عمان)

- نگار قطب الدین*: دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خوزستان، اهواز صندوق پستی: ۱۶۲
- رضا فاطمی: واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی، تهران صندوق پستی: ۱۴۵۱۵-۷۷۵
- تورج ولی نسب: موسسه تحقیقات شیلات ایران، تهران صندوق پستی: ۱۴۱۵۵-۶۱۱۶
- تاریخ پذیرش: آبان ۱۳۹۰ تاریخ دریافت: تیر ۱۳۹۰

چکیده

در این تحقیق، خرچنگ‌های حقیقی (Brachyura) در مناطق جزر و مدي شمال غرب خلیج چابهار در استان سیستان و بلوچستان شناسایی شدند. نمونه‌ها در فروردین ماه ۱۳۹۰ با استفاده از دست و ساچوک از حرای دست کاشت در این منطقه جمع‌آوری شدند. خرچنگها در الکل ۷۰ درصد فیکس و سپس به آزمایشگاه انتقال داده شدند و با استفاده از کلیدهای شناسایی مورده شناسایی قرار گرفتند. طی این مطالعه در منطقه جزر و مدي شمال غرب خلیج چابهار در مجموع ۸ گونه متعلق به ۵ خانواده شناسایی شدند و مشخصات Varunidae ،Dotollidae ،Macrophthalmidae ،Ocypodidae ،Camptandriidae معرفولوژی آنان مورد بررسی قرار گرفت.

کلمات کلیدی: خرچنگ‌های حقیقی، اکوسیستم حرا، خلیج چابهار، دریای عمان

مقدمه

مطالعات تاکسونومیکی مختلفی روی خرچنگ‌ها در سواحل ایرانی خلیج فارس و خلیج عمان صورت گرفته است (۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۸، ۱۱ و ۲۵). اما می‌توان گفت مهمترین کار انجام شده بطور وسیع روی خرچنگ‌های Brachyura در سواحل خلیج فارس و خلیج عمان توسط محققین دانمارکی در سالهای ۱۹۳۷ و ۱۹۳۸ به سفارش دولت ایران صورت گرفته است (۲۵). طی بازبینی‌هایی که Apel و Spiridonov (۱۹۸۸) روی تنها خانواده Portunidae از نمونه‌های جمع‌آوری شده توسط محققین دانمارکی انجام دادند به نتایج متفاوتی در زمینه

بزرگترین و تخصص یافته‌ترین گروه سختپوستان را شکم کوتاه (Brachyura) تشکیل می‌دهند. تاکنون بیش از ۶۵۰۰ گونه خرچنگ شناسایی شده است که بیشتر این تعداد مربوط به منطقه هند-آرام غربی (Indo-West Pacific) می‌باشد (۲۲). گوشت بعضی از سختپوستان ارزش غذایی دارد و در بسیاری از کشورها انواع مختلف خرچنگها مصرف غذایی دارد (۲۲). سختپوستان در آبهای شور و شیرین فراوانند و گروههای مهم غذایی بسیاری از ماهیان و سایر جانوران آبزی را تشکیل می‌دهند.

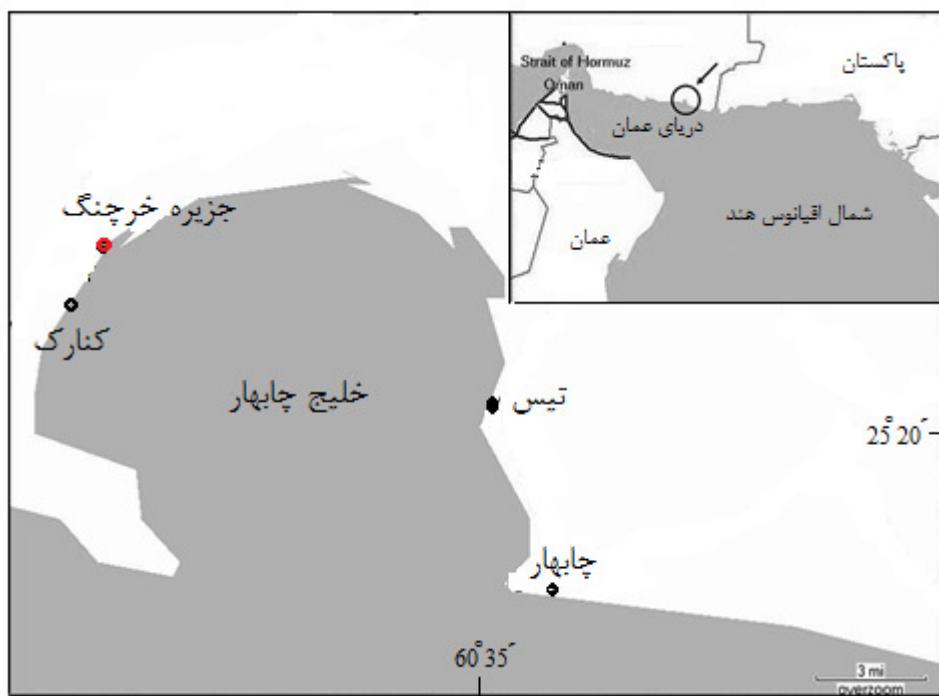
کاشت در این منطقه در زمان حداقل جزر از نیم تا یک ساعت قبل از جزر بسته به اندازه و خاصیت تهاجمی جانور و نوع بستر با دست، ساچوک، بیل و پنس جمع‌آوری شدند. موقعیت ۷۰ جغرافیایی محل توسط GPS ثبت شد. کلیه نمونه‌ها در الکل درصد در داخل دبه‌های پلاستیکی قرار داده و برای شناسایی به آزمایشگاه منتقل شدند. در آزمایشگاه نمونه‌ها با استفاده از استریومیکروسکوپ مورد بررسی قرار گرفته و با استفاده از کلیدهای شناسایی معتبر شناسایی شدند (۱۶، ۱۷، ۱۸ و ۲۲).

کلیه اطلاعات زیستی خرچنگها شامل: شکل کارپاس، شکل و تعداد دندانهای اطراف کارپاس، اندازه Cheliped، مقایسه Gonopod‌ها، جنسیت، تعداد پاهای حرکتی و نحوه قرار گرفتن آنها، فرم کاسه چشمی و داشتن یا نداشتن Setae روحی پاها ثبت شد. طول و عرض کارپاس با استفاده از کولیس با دقت ۰/۱ اندازه‌گیری و از آنان عکس تهیه گردید. بعلاوه ضمن ارتباط با موژه‌های جانورشناسی مرتبط بین‌المللی و متخصصین در زمینه خرچنگها (بخصوص موژه فرانکفورت)، شناسایی دقیق گونه‌ها مورد تایید نهایی قرار گرفت.

شناسایی بعضی از گونه‌ها رسیدند. جزیره خرچنگ یک اکوسیستم حرا دست کاشت است. حرا در ناحیه جز و مدي روی خاکهای سیلتی و رسوبات دانه‌ریز توسعه یافته‌اند. وجود عمق کم، شدت نور مناسب، میزان اکسیژن بالا از یک سو و از سوی دیگر وجود شرایط اقلیمی خاص حاکم بر منطقه که سبب رشد و فعالیت میکوارگانیسم‌ها به مقدار زیاد و چرخش سریع مواد آلی می‌گردد، باعث ایجاد شرایط رشدی مناسب برای رشد و نمو تولیدکنندگان می‌شود. جانوران این اکوسیستم تحت تاثیر عوامل متعددی‌مانند نوسانات شوری، حرارت و آب قرار می‌گیرند (۲۱). بنابراین تحقیق حاضر اولین مطالعه جامع در بررسی خرچنگ‌های حقیقی در منطقه جزیره خرچنگ بعنوان یک اکوسیستم حرا می‌باشد.

مواد و روشها

به منظور شناسایی خرچنگ‌های شمال غرب خلیج چابهار معروف به جزیره خرچنگ ($25^{\circ}, 24^{\prime}, 01^{\prime\prime}$ N- $60^{\circ}, 26^{\prime}, 49^{\prime\prime}$ E) (شکل ۱) نمونه‌ها در فروردین ماه ۱۳۹۰ با استفاده از دست و ساچوک از حرا دست

شکل ۱: خلیج چابهار و ایستگاه نمونه‌برداری

نتایج

طويلتر از ران پاره (Merus) است. حاشیه خارجی چنگالها دارای موهای بلند، انگشتان باریک، تقریباً دو برابر طول پالم، مودار و راس آنها تیز است، چنگالها در نرها کمی حجم‌تر است. پای حرکتی حجمی و مودار، پای سوم عریض‌تر، پای پنجم انگشتی (Dactylus) آن به طرف بالا منحرف شده است، بندهای پاهای دار ماده‌ها به مقدار کمی مودار هستند. بندهای شکم نر و ماده متحرک، بند ۵ در شکم نر کمی به سمت انتهای ناحیه پروگزیمال باریک‌تر شده است، طول و عرض تلسون برابرند، تلسون در ماده عریض و سه گوش است. گونوپود اول بطور قوی خمیده است، دارای راس مخروطی با تعداد زیادی خارهای قوی در ناحیه زیر راسی است.

پراکنش جهانی: خلیج فارس، دریای عمان، کراچی (پاکستان)

طی این مطالعه در منطقه جزر و مدی جزیره خرچنگ (شمال غرب خلیج چابهار)، در مجموع ۸ گونه متعلق به ۵ خانواده Macrophthalmidae, Ocipodidae, Camptandriidae و Varunidae و Dotillidae شناسایی و مورد مطالعه قرار گرفتند.

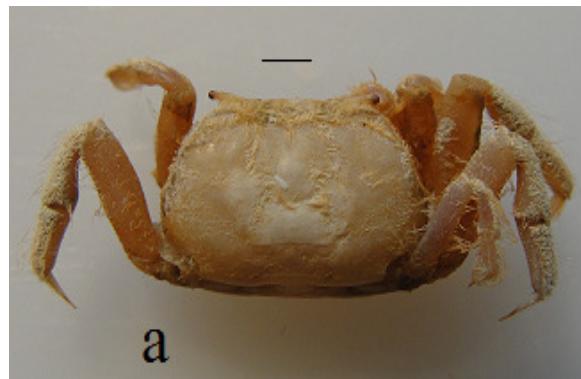
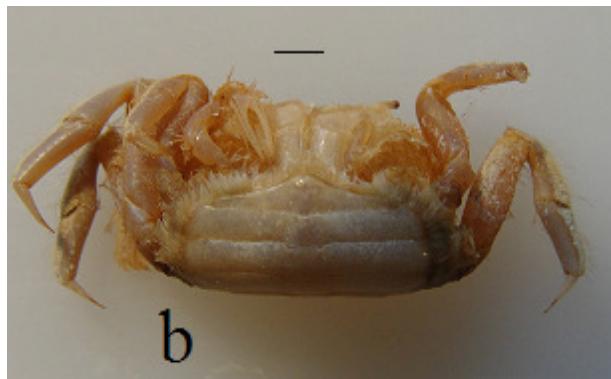
۱-خانواده: **Camptandriidae Stimpson, 1858**

جنس: *Opusia* Ng et al., 2009

گونه: *Opusia indica* Alcock, 1900

محل نمونه تیپ: کراچی (پاکستان)

مشخصات: کاراپاس تقریباً بیضی شکل، عرض آن بیشتر از طول، به مقدار کمی برآمده، مناطق مختلف کاراپاس قبل تشخیص است. پایه چشمی طویل، باریک با موهای پر مانند و بلند. کاسه چشمی دارای خار، از نظر اندازه تقریباً هم اندازه ناحیه پیشانی. نشیمن پاره (Ischium) سومین مگزیلی پد

شکل ۲: جنس ماده گونه *a* *Opusia indica* Alcock, 1900 - سطح پشتی *b* - سطح شکمی

اولین دندان کوچک و به سمت عقب برگشته، دومین دندان بزرگ و زاویه جانبی- فوقانی کاراپاس را شکل می‌دهد، سومین دندان کوچک است. حاشیه خارجی کاسه چشمی دارای دندان انحنیدار به سمت داخل، پایه چشمی طویل، باریک و انحنیدار، چشمها مقداری از دومین دندان فوقانی-جانبی بلندترند. سومین مگزیلی پد کاملاً حفره دهانی را نمی‌پوشاند. ران پاره مقداری کوچک‌تر از نشیمن پاره. چنگالها خیلی ضخیم‌تر از پاهای نیستند، در هر چنگال حاشیه داخلی نشیمن پاره دندانه‌دار، هر دو حاشیه

۲-خانواده: **Macrophthalmidae Dana, 1851**

جنس: *Macrophthalmus* (*Macrophthalmus*)

Desmarest, 1823

Macrophthalmus (*Macrophthalmus*) *sulcatus*

گونه: H. Milne Edwards, 1852

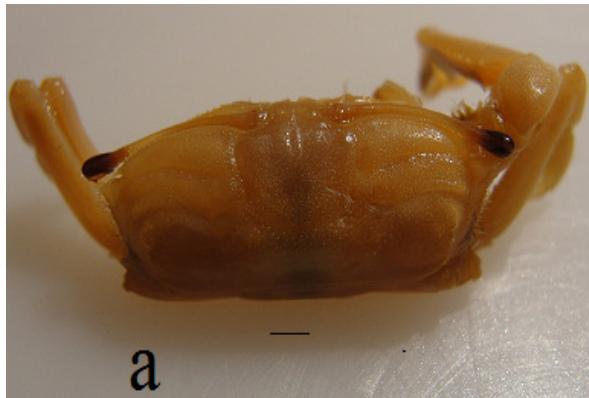
محل نمونه تیپ: نامشخص

مشخصات: عرض کاراپاس بیشتر از طول آن، سطح پشتی کاراپاس گرانولار، حاشیه جانبی کاراپاس دارای ۳ دندان،

پراکنش جهانی: اقیانوس هند: Mauritius, Andamnas, هند و پاکستان

ران پاره دندانه‌دار، انگشت با ردیفی از دندانها در نزدیک پایه. شکم نر دارای ۷ بند، همه بندها قابل متحرک، دومین بند کاهش یافته. اولین گونوپود باریک، مودار، راس آن قاشقی شکل و کوتاه شده است.

شکل ۳: جنس نر گونه *Macrophthalmus (Macrophthalmus) sulcatus* H. Milne Edwards, 1852

a-سطح پشتی، b-سطح شکمی

۳-خانواده: Ocypodidae Rafinesque, 1815

جنس: *Uca* Leach, 1814

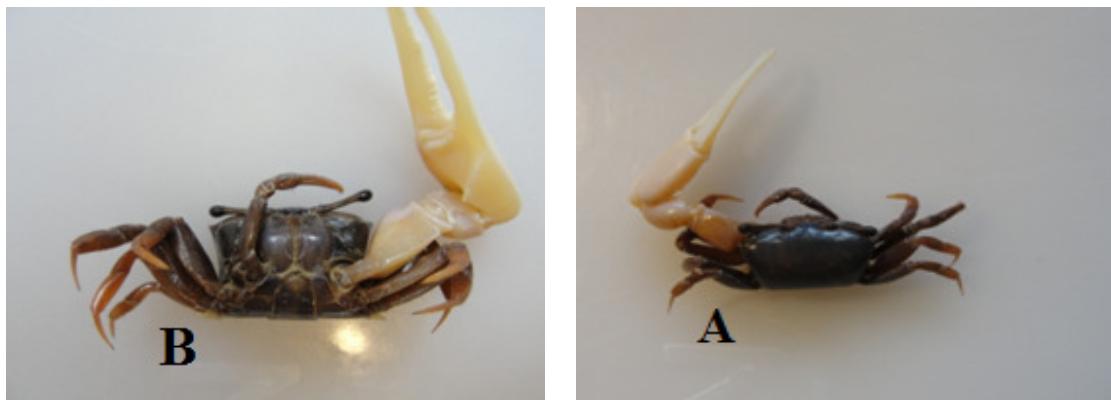
گونه: *Uca (Austruca) iranica* Pretzmann, 1971

محل نمونه تیپ: خلیج فارس

حاشیه بالایی گرانولار، سطح داخلی دارای نوار بسیار توبرکل دار و مورب است، نوار پروگزیمال در پایه داکتیلوس دارای گرانولهای بزرگ، نوار دیستال موازی با نوار پروگزیمال و دارای گرانولهای کم و کوچک است. انگشت پاهای حرکتی مخروطی، هم طول پیش پاره (Propodus) است، یک ردیف موهای شانه‌ای قهوه‌ای در سطح بالایی و پایینی پیش پاره و انگشت است. طول بندهای ۳ تا ۵ شکم نابرابر است، بند ۵ و ۶ تقریباً طول برابر دارند. گونوپود ۱ با شاخک خمیده در جهت جانبی-عقبی، حاشیه دیستال انحنیدار، انتهای باز کانال اسپرم در ناحیه شکمی زیر دیستال است، دارای موهای پر شکل در طول حاشیه جانبی.

پراکنش جهانی: خلیج فارس و دریای عمان

مشخصات: عرض پیشانی ۱/۶ عرض کاراپاس، حاشیه جانبی کاراپاس واگرای زاویه خارجی کاسه چشمی مثلثی شکل، حاشیه بالایی کاسه چشمی سینوسی شکل است، دارای ابرو باریک و عریض است که به سمت بیرون باریک می‌شود، حاشیه پایینی کاسه چشمی بطور منظم گرانولار است، گرانولهای در ۱/۳ ناحیه خارجی بزرگترند. ران پاره سومین مگزیلی پد تقریباً کوچکتر از نشیمن پاره، یک شکاف عریض طولی در نشیمن پاره و ران پاره در نزدیکی حاشیه داخلی وجود دارد که دارای موهای کوتاه است، موهای طویل در حاشیه داخلی ران پاره و نشیمن پاره وجود دارد. ران پاره چنگال بزرگ، حاشیه بالایی داخلی مج (Carpus) دندانه‌دار، حاشیه پایینی پالم بطور ضعیف گرانولار،

شکل ۴: جنس نر گونه a - *Uca (Austruca) iranica* Pretzmann, 1971 - سطح پشتی b - سطح شکمی

خانواده: Ocypodidae Rafinesque, 1815

جنس: *Uca* Leach, 1814

گونه: *Uca sindensis* Alcock, 1900

محل نمونه تیپ: هند

مشخصات: عرض کاراپاس بیشتر از طول آن، حداکثر اندازه بین زاویه فوقانی-جانبی است. پیشانی عریض. حاشیه فوقانی-جانبی تقریباً کوتاه و به صورت مورب به حاشیه انحنا دار عقبی-جانبی متصل است. ناحیه زیر کاسه چشمی دارای گرانولهای ریز و دارای خارهای پراکنده است. حاشیه پایین کاسه چشمی سینوسی شکل، دارای کنگرهای کوچک در هم آمیخته در مرکز است که به سمت زاویه خارجی از هم جدا می‌شوند. پایه چشمی ضخیم و بطور کامل در کاسه چشمی قرار نمی‌گیرد. در سومین مگزیلی پد نشیمن پاره برآمده و دارای خارهای پراکنده است، مج دارای سطوح عقبی پایینی صاف و حاشیه پشتی انحنادار با

شکل ۵: جنس نر گونه a - *Uca sindensis* - سطح پشتی b - سطح شکمی

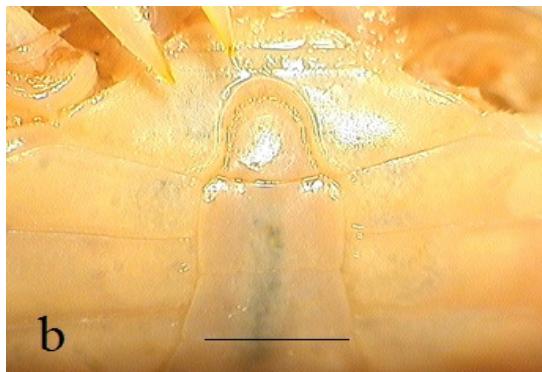
۴-خانواده: Varunidae H. Milne Edwards, 1853جنس: *Metaplaax* H. Milne Edwards, 1853گونه: *Metaplaax indica* H. Milne Edwards, 1852

محل نمونه تیپ: نامشخص

انگشتان باریک و انحنادار، لبه برندۀ دندانه‌دار است، سطح بالای چنگالها مقداری گرانولار، چنگالها در ماده‌ها خیلی باریک و تقریباً صاف. اولین و آخرین پاهای حرکتی کوچکتر از دو پای میانی‌اند. شکم نر دارای ۵ بند، بندهای سه تا ۵ ترکیب شده. اولین گونوپود نر بلند، باریک، مودار و راس آن دارای موهای زیاد.

پراکنش جهانی: سواحل غربی هند، پاکستان

مشخصات: طول کاراپاس بیشتر از عرض آن، حداکثر عرض آن در دندان دوم حاشیه جانبی- فوکانی است، حاشیه جانبی کاراپاس دارای ۴ دندان است، پیشانی $\frac{1}{3}$ عرض کاراپاس. حاشیه داخلی کاسه چشمی در دو جنس با هم متفاوت است، در نرها مقداری دندانه‌دار که دارای ۲ لوب و ۳ تورکل غالب است در حالیکه در ماده‌ها در تمام حاشیه دندانه‌دار است. در بین سومین مگزیلی پد دارای، هر مگزیلی پد دارای شیار مودار مورب عریض است. چنگالها در نرها برابر، در هر چنگال ران پاره طویل و استوانه‌ای است، مج دارای یک دندان داخلی دیستال است،

شکل ۶: جنس نر گونه a - *Metaplaax indica* H. Milne Edwards, 1852 - سطح پشتی b - سطح شکمی

بحث

خرچنگ‌های موجود در سواحل ایران می‌تواند باعث مدیریت بهتر سواحل و استفاده از پتانسیل‌های بالقوه موجود در کشور در بخش آبزی پروری گردد.

مطالعات کمی درخصوص شناسایی خرچنگ‌های دریای عمان در آبهای ساحلی و فراساحلی انجام گرفته است. تیم تحقیقاتی دانمارکی در سالهای ۱۹۳۷ و ۱۹۳۸ آخرین نمونه‌برداری‌ها را در آبهای ایرانی بخصوص خلیج فارس انجام دادند. افراد مختلفی نیز به بررسی خرچنگ‌ها در مناطق محدودی از دریای عمان پرداختند (۲، ۵، ۶ و ۱۱). با توجه به کل مطالعات انجام شده، تعداد نمونه‌های گزارش شده توسط این محققین کم یا در حد گونه شناسایی نشده است و از طرف دیگر توصیف کاملی از گونه‌ها و اشکال آنها موجود نمی‌باشد. در مطالعات جزر و مدنی، سعیدپور (۱۳۷۳) ۳۲ گونه از ۶ خانواده

خرچنگ‌ها از جنبه‌های مختلف اکولوژیکی و اقتصادی اهمیت بسزایی دارند. این موجودات در زنجیره غذایی موجودات آبری از تاهمیت خاصی برخوردارند بطوریکه بسیاری از شکارچیان مانند ماهیها، لاکپشتان دریایی، پرنده‌گان و پستانداران از آنها تغذیه می‌کنند. بعضی با نقش زدن سبب ورود هوا به درون بستر می‌گردند که از این جهت اهمیت زیادی برای اکوسیستم‌های حرا دارند. همچنین با تغذیه کردن از مواد آلی موجود در رسوبات به فرآیند معده شدن نوترینتها کمک می‌کنند. گونه‌های لاشه‌خوار با تغذیه از اجداد جانوران آبزی باعث پاکیزگی محیط‌های دریایی می‌شوند و نقش بیواندیکاتور در برایر آلاینده‌های محیطی دارند. عده بسیاری مورد تغذیه انسان قرار می‌گیرند و در کشورهای مختلف مورد تکثیر و پرورش می‌شوند (۱۲). شناخت هر چه بیشتر تنوع گونه‌ای

- ۲-سعید پور، ب.، ۱۳۷۳. شناسایی خرچنگهای منطقه جزر و مدی خلیج چابهار و سواحل اطراف آن. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال. ۱۲۱ صفحه.
- ۳-حسینی، س.م.، ۱۳۷۲. شناسایی خرچنگهای پهنه جزر و مدی ناحیه بوشهر. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال. ۱۰۲ صفحه.
- ۴-ندلو، ر.، ۱۳۸۴. مطالعه تاکسونومیکی خرچنگهای ناحیه زیر جزر و مدی خلیج فارس. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران. ۱۳۱ صفحه.
- ۵-یزدانی فشمی، م.، ۱۳۸۷. شناسایی خرچنگهای سواحل شنی، گلی و صخره‌ای منطقه جزر و مدی خلیج چابهار. طرح مرکز ملی اقیانوس‌شناسی. ۷۷ صفحه.
- ۶-ولی‌زاده خونیقی، س.، ۱۳۸۰. شناسایی و ارزیابی ذخایر خرچنگ و شاه میگوی دریای عمان به روش مساحت جاروب شده (Swept Area). پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال. ۲۱۳ صفحه.

7-Alcock, A., 1900. Materials for a carcinological fauna of India. No. 6. The Brachyura Catometopa or Grapoidea. Part II. J. Asiatic Soc. Bengal, Vol. 69, No. 2, pp.279-456.

8-Apel, M. and Spiridonov, V.A., 1998. Taxonomy and zoogeography of the portunid crabs (Crustacea: Decapoda: Brachyura: Portunidae) of the Persian Gulf and adjacent waters. Fauna of Arabia, 17:159–331.

9-Dana, J.D., 1851b. On the classification of the Cancroidea. Am. J. Sci. Arts, sér. 2, Vol. 12, No. 43, pp.121-131.

10-Desmarest, A.G., 1823. Crustacés Malacostracés. In: Dictionnaire des Sciences Naturelles... F.G. Levrault et Le Normant, Strasbourg et Paris, tome 28, pp.38-425. [Malacostraces: 211-285]. Atlas, Vol. 4, pls.1-58.

11-Fatemi, S. M. R.; Vosoghi, Gh.; Valinasab, T.; Savari, A. and Ghotbeddin, N., 2011. First report of dotillid crabs (Decapoda: Brachyura) of the northern Gulf of Oman, Iran. Crustaceana, Vol. 84, No. 14, pp.1745-1753.

گزارش کرده است ولی از این تعداد تنها ۷ نمونه در حد گونه شناسایی شده است. در تحقیق یزدانی فشمی (۱۳۸۷) ۳۶ گونه متعلق به ۸ خانواده شناسایی شده که از این تعداد ۱۷ نمونه در حد گونه شناسایی گردیده‌اند. در این تحقیق، گونه *Opusia indica sindensis* در منطقه حرا و گونه *Opusia indica* با نام *Tylodiplax indica* گزارش شده است در حالیکه این گونه از لحاظ خصوصیات کاملاً مشابه با کلید ارائه شده توسط Ng و همکاران (۲۰۰۸) با نام *Opusia indica* است. در تحقیق حاضر با استفاده از کلیدهای شناسایی جدید، مطابق با جدیدترین ردیبندی ارائه شده توسط Ng (۱۹۹۸) صورت گرفت. لذا علاوه بر شناسایی دقیق گونه، جایگاه تاکسونومیکی آنها نیز بیان شده است. در مطالعاتی که توسط Fatemi و همکاران (۲۰۱۱) انجام گرفته است گونه‌های متعلق به خانواده Dotillidae بطور کامل شرح داده شده است.

در جنگلهای مانگرو تعداد زیادی میگو و خرچنگهای بزرگ ساکن هستند (۲۱). در این مطالعه بیشترین درصد تنوع گونه‌ای در جزیره خرچنگ را خانواده Dotillidae و کمترین آن را خانواده‌های Macrophthalmidae و Varunidae Camtandriidae اختصاص دادند. خانواده Dotillidae در بسترها گلی فراوان یافت می‌شود و چون جنس بستر در بیشتر مناطق جزیره خرچنگ گل است و بعلت وجود حرای دست کاشت این خانواده در منطقه غالب شده است. جنس *Dotilla* در بسترها گلی جنگلهای مانگرو به فراوانی یافت می‌شود (۲۱). در مجموع با توجه به نتایج این تحقیق می‌توان گفت که این اولین مطالعه جامع در خصوص شناسایی خرچنگهای حقیقی یک اکوسیستم حرا در شمال غرب خلیج چابهار (دریای عمان) است.

تشکر و قدردانی

این مقاله از طرح پژوهشی درون دانشگاهی تحت عنوان مطالعه تاکسونومیکی خرچنگهای مناطق جزر و مدی خلیج چابهار استخراج شده و هزینه آن توسط دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خوزستان تأمین گردیده که بدینوسیله تشکر و قدردانی می‌گردد.

منابع

- ۱-بهمنی، م.، ۱۳۷۶. شناسایی و بررسی پراکنش خرچنگهای پهنه جزر و مدی استان هرمزگان، حد فاصل بندر عباس و بندر لنگه. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال. ۱۲۹ صفحه.

- 12-Gillikin, D.P. and Kamanu, C.P., 2005.** Burrowing in the East African mangrove crab, *Chiromantes ortmanni* (Crosnier, 1965) (Decapoda, Brachyura, Sesarmidae). *Crustaceana*. 78:1273-1275.
- 13-Leach, W.S., 1814.** Phasma Violescens In: The Zoological Miscellany; Being descriptions of new, or interesting animals, London, UK. 1:25-26.
- 14-Milne-Edwards, H., 1852.** Observations sur les affinités zoologiques et La classification naturelle des Crustacés. Annales des Sciences naturelles. Vol. 18, No. 3, pp.109-166, pls.3, 4. [Mélanges carcinologiques: 73-104].
- 15-Milne-Edwards, H., 1853.** Mémoire sur la famille des Ocypodiens. Annales du Science Naturelles, Zoologie. Vol. 20, No. 3, pp.163-226, pls 6-11. (A continuation of H. Milne Edwards, 1852, and reprinted with it in undated Mélanges Carcinologiques, pp.129-196).
- 16-Naderloo, R.; Turkay, M. and Chen, H.L., 2010.** Taxonomic revision of the wide-front fiddler crabs of the *Uca lactea* group (Crustacea: Decapoda: Brachyura: Ocypodidae) in the Indo-West Pacific. *Zootaxa*. pp.1-38.
- 17-Naderloo, R.; Turkay, M. and Apel, M., 2011.** Brachyuran crabs of the family Macrophthalmidae Dana, 1851 (Decapoda: Brachyura: Macrophthalmidae) of the Persian Gulf. *Zootaxa*. 2911:1-42.
- 18-Ng, P.K.L., 1998.** Crabs, FA0 species identification guide for fishery purposes. 2:1045-1155.
- 19-Ng, P.K.L.; Guinot, D. and Davie, P.J.F., 2008.** Systema Brachyurorum: Part I. An annotated checklist of extant brachyuran crabs of the world. The Raffles Bulletin of Zoology, 17:1-286.
- 20-Ng, P.K.L.; Rahayu, D. and Naser, M.D., 2009.** The Camptandriidae of Iraq, with description of a new genus and notes on Leptocheirus Al-Khayat & Jones, 1996 (Crustacea: Decapoda: Brachyura). *Zootaxa*. pp.1-26.
- 21-Nybakkene, J.W., 1993.** Marine Biology: An Ecological Approach. Third edition. Hyper Collins College. 462P.
- 22-Poore, G.C.B., 2004.** Marine Decapod: Crustacea of Southern Australia. A guide to identification. CSIRO Publishing: Melbourne. 574P.
- 23-Pretzmann, G., 1971.** Ergebnisse zoologischer sammelreise nach vorderasien, 2. Marine Brachyura. Ann. Naturhist. Mus. Wien. 75:477-487. In: Taxonomie und Zoogeographie der Brachyura, Paguridea und Porcellanidae (Crustacea: Decapoda) des Persisch-Arabischen Golfes. Apel, M. 2001. Dissertation zur Erlangung des Doktorgrades der Naturwissenschaften, Johann Wolfgang Goethe University, Frankfurt am Main, Germany. 268P.
- 24-Rafinesque, C.S., 1815.** Analyse de la nature, ou tableau de l'universe et des corps organizes. L'Imprimerie de Jean Barravaecchia. Palemo, Italy. 224P.
- 25-Stephensen, K., 1945.** The Brachyura of the Iranian Gulf. Danish Scientific Investigations in Iran, Part Iv, Copenhagen, Munksgaard. pp.57-237.
- 26-Stimpson, W., 1858.** Prodromus descriptions animalium evertebratorum, quae in Exoeditione ad Oceanum Pacificum Septentrioalem, a Republica Federata missa, Cadwaladaro Ringgold et Johanne Rodgers Ducibus, observavit et descripsit. Pars IV. Crustacea Cancroidea et Corystoidea. Proc. Acad. Nat. Sci. Philadelphia, 10:31-40.
- 27-Tirmizi, N.M. and Kazmi, Q.B., 1996.** Marine Fauna of Pakistan, 6: Crustacea: Brachyura, Brachyrhyncha, Part 2: Portunidae. Marine Reference Collection Centre, University of Karachi. 72P., 2 pls.

